

on jo ärramäratud, ja temma seätud Aega
olled sinna teinud, et ta selle ülle ei woi
minna. — Oh! et sa mind Surnude
Paika Tallele panneksid, ja warjule, kunni
so Wibha taggasi pörats, et sa mulle seä-
tud Aega panneksid, ja siis mo peale möt-
leksid! Minna tahhan keikil omma fure
Waewa Päiwil lota, kunni tulles se Aeg,
et mind mudetakse.

S. 364. Keik need Ziobi tössised Rõn-
ned ollid ilmaaego; Eliwas Temani Maalt
hakkas jälle keigeessiti räkima (S. 350.)
ja ütles: Sa teed keik Jummalakartust
tühjaks, ja wähhendad Süddame Palwe
Kasso Jummalata ees. Sinno omma Su-
õppetab so üllekohhut ja moista: sind huk-
ka. Kas sa olled se esimenne Junimeste
seas sündinud, ja olled sa Jummalata sallas-
jas Nõupidamisjes olnud? Mis tead sin-
na, mis meie ei peaks teadma, ja mis
moistad sinna, mis meie ka ei peaks ölle-
ma?

ma? Meie seas on allid ja wägga ellatand
Mehhed, kes wannemad Igga polest, kui
sinno Jõsa. Kubho so Südda sind weab,
ja kubho so Silmad sind wiivad, et sa om-
ma Waimo Jummalata wasto pörad, ja
ommast Suust nisuggused Rõnned wäl-
jaaiad!

S. 365. Ziob ütles: Teie ollete keik üh-
hed waewalissed Erõbstiad! Minna tah-
haksin ka räkida nenda kui teie, kui olleks
teie Hing minno Hinge asemel; ma tah-
haksin teie wasto ka Sanno kokkopanna,
ja omma Pea wangutada teie pärrast: ja
nüüdki kinnitaksin minna teid hea Melega
omma Su-Sannadega, agga kui ma räk-
kin, ei jä mo Wallo minnust mahha, ja
kui ma Nõahho seisan, ei lähhe ka Wallo
minnust ära. Jummal on mind ärra-
wästitanud —; mo Silmat on roppuks
sanud Nuttust, ja mo Silmalaugude peal
on Surma Warri. Ei mitte sepärrast, et